

Sygn. akt III Cz 2044/15

POSTANOWIENIE

Dnia 19 stycznia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Leszek Dąbek

Sędziowie SO Gabriel Sobczyk

SR (del.) Roman Troll (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 19 stycznia 2016 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku (...) Spółki Akcyjnej w T.

przeciwko K. S. (S.)

o nadanie klauzuli wykonalności na następcę prawnego

na skutek zażalenia wnioskodawczynie

na postanowienie Sądu Rejonowego w Zabrze

z dnia 25 września 2015 r., sygn. akt VIII Co 1306/15

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSR (del.) Roman Troll SSO Leszek Dąbek SSO Gabriela Sobczyk

ygn. akt III Cz 2044/15

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 25 września 2015 roku Sąd Rejonowy w Zabrze oddalił wniosek o nadanie klauzuli wykonalności na rzecz następcy prawnego, albowiem w toku postępowania wnioskodawczynie nie wykazała przejścia uprawnień dokumentem urzędowym lub prywatnym z podpisem urzędowo poświadczonym. Orzeczenie to zapadło na podstawie art. 788 § 1 k.p.c.

Zażalenie na to postanowienie złożyła wnioskodawczynie zarzucając naruszenie art. 788 § 1 w k.p.c. w związku z art. 233 § 1 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. poprzez uznanie, że z załączonych do wniosku dokumentów nie wynika, iż umowa obejmuje również wierzytelność objętą nakazem zapłaty w sytuacji, gdy dokumenty załączone do wniosku (potwierdzona notarialnie umowa sprzedaży wierzytelności z 3 października 2014 roku oraz wyciąg z załączników do niej) wskazują jednoznacznie, że obejmuje ona tenże nakaz zapłaty uwzględniający wskazane w załączniku kwoty, a w połączeniu z załączonym do wniosku dokumentem umowy z 30 października 2013 roku i oryginałem nakazu zapłaty zaopatrzonym w klauzulę wykonalności daje pewność sądowi, że umowa sprzedaży wierzytelności obejmowała również wierzytelność objętą tymże nakazem zapłaty. Ewentualnie zarzuciła naruszenie art. 130 § 1 k.p.c. w związku z art. 788 k.p.c., art. 126 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. poprzez niezastosowanie w tej sprawie i brak wezwania wierzyciela do uzupełnienia wniosku, w sytuacji gdy wniosek zawierał braki formalne - to jest brak dokumentu, z którego wynika, że obie umowy cesji dotyczą dłużnika. Przy tak postawionych zarzutach wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia i nadanie klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty zgodnie z wnioskiem, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia

i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, a także o zasądzenia od dłużnika na jej rzecz kosztów procesu za obie instancje, a także dopuszczenie dowodów wskazanych w zażaleniu.

Do zażalenia skarżąca dołączyła umowę sprzedaży wierzytelności 3 października 2013 roku bez załącznika w formie potwierdzonej jako zgodna z oryginałem przez jej pełnomocnika oraz Aneks nr (...) z 28 sierpnia 2014 roku do tej umowy zmieniający załącznik nr 1 do tej umowy z wyciągiem z tego załącznika, który zawiera niezbędne dane dłużnika formie potwierdzonej jako zgodna z oryginałem przez jej pełnomocnika. Na aneksie notariusz potwierdził złożenie podpisów w jego obecności i to poświadczenie znajduje się już po wyciągu z załącznika. Natomiast dokumenty są rozłączone w porównaniu do tych, którymi dysponował notariusz.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Postępowanie klauzulowe jest postępowaniem bardzo formalistycznym, nadto ma toczyć się sprawie, a ustawodawca przewidział termin nie dłuższy niż 3 dniowy od dnia złożenia wniosku na jego rozpoznanie (art. 781¹ k.p.c.).

Wbrew stanowisku skarżącej niedołączenie do wniosku dokumentu poświadczającego przejście uprawnienia na nowego wierzyciela w ogóle lub dokumentu nie sporządzonego w sposób przewidziany w art. 788 k.p.c. nie jest brakiem formalnym wniosku, nie przedłożenie wymaganego dokumentu nie uniemożliwia nadania sprawie dalszego biegu, lecz skutkuje oddaleniem wniosku z tego powodu, że nie wykazano okoliczności uzasadniających uwzględnienie wniosku (art. 6 k.c.). Sąd pierwszej instancji nie dopuścił się więc naruszenia art. 130 § 1 k.p.c. w związku z art. 788 k.p.c., art. 126 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.

Jeżeli uprawnienie lub obowiązek po powstaniu tytułu egzekucyjnego lub w toku sprawy przed wydaniem tytułu przeszły na inną osobę, sąd nada klauzulę wykonalności na rzecz lub przeciwko tej osobie, gdy przejście to będzie wykazane dokumentem urzędowym lub prywatnym z podpisem urzędowo poświadczonym (art. 788 § 1 k.p.c.).

Dla wykazania przejścia uprawnienia wnioskodawczyni przedłożyła jako załączniki do wniosku dwa odpisy wyciągowe z umów sprzedaży wierzytelności. Pierwszy dotyczy umowy z 3 października 2013 roku, mocą której pierwotny wierzyciel przelewał wierzytelność na rzecz L. W. – poświadczono na niej złożenie podpisów w obecności notariusza – za tym poświadczeniem podpisów znajduje się parafowany na 1 stronie /k. 13/ dokument stanowiący wyciąg z oryginału ze wskazaniem wierzytelności na kolejnej stronie /k. 14/, która nie jest parafowana, z tym że brak oznaczenia dłużnika w tej części i sprecyzowania wierzytelności przelewanej – nie wiadomo o jaką wierzytelność chodzi i czy to ta objęta nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym. Drugi dotyczy umowy z 30 października 2013 roku, mocą której L. W. przelewał wierzytelność na rzecz wnioskodawczyni, także w tym przypadku notariusz poświadczył złożenie podpisów na umowie w jego obecności, natomiast po tym poświadczeniu następują 3 niepodpisane karty wyciągu z dokumentu /k. 20 – 22/, w którym pojawia się wierzytelność wobec K. S. objęta nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym. Oba odpisy wyciągowe z umów i dokumentów do nich dołączonych zostały zsyte przez notariusza i potwierdzone przez niego jako zgodne z okazanym dokumentem /k. 16 i 23/. Z tekstu umowy nie wynika jakie wierzytelności są przenoszone. Konkretyzacja tych wierzytelności następuje w załączniku do każdej z umów stanowiących jej integralną część.

Dodatkowo do zażalenia skarżąca dołączyła ponownie umowę sprzedaży wierzytelności 3 października 2013 roku, ale bez załącznika w formie potwierdzonej jako zgodna z oryginałem przez jej pełnomocnika oraz – jako nowy dokument – Aneks nr (...) z 28 sierpnia 2014 roku do tej umowy zmieniający załącznik nr (...) do tej umowy z wyciągiem z tego załącznika, który zawiera oznaczenie, że jest załącznikiem, niezbędne dane dłużnika K. S. i oznaczenie wierzytelności z tytułu nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym w formie potwierdzonej jako zgodna z oryginałem przez jej pełnomocnika. Na aneksie notariusz potwierdził złożenie podpisów w jego obecności i to poświadczenie znajduje się już po wyciągu z załącznika dołączonego do tego aneksu. Natomiast dokumenty są rozłączone w porównaniu do tych, którymi dysponował notariusz.

Zasadniczym jest ustalenie, czy L. W. nabył wierzytelność wobec K. S., a następnie czy zbył ją na rzecz wnioskodawczyni. Przy czym nabycie i zbycie tej wierzytelności musi być dokonane w formie wynikającej z art. 788 § 1 k.p.c.

Trzeba w tym miejscu zauważyć, że poświadczony został notarialnie podpis złożony na umowie z 30 października 2013 roku, natomiast nic nie wskazuje na to, aby były one także złożone i to w takiej samej formie na załączniku do tej umowy, w którym dopiero została skonkretyzowana wierzytelność wobec K. S. /k. 20 – 22/. Notariusz poświadczając zgodność tego ostatniego dokumentu z przedłożonym /k. 23/ w żaden sposób nie wskazał na to, że jest on podpisany, nie wynika to także z przedłożonego odpisu wyciągowego – jak został nazwany, który nie zawiera żadnych podpisów ani paraf /k. 20 – 22/. Już tylko z tej przyczyny nie można przyjąć, że wnioskodawczyni we właściwej formie wykazała przeniesienie na jej rzecz wierzytelności. Nie ma więc powodu, aby oceniać czy w prawidłowej formie doszło do zbycia wierzytelności umową z 3 października 2013 roku, gdyż niewykazanie właściwymi dokumentami nabycia tej wierzytelności kolejną umową uniemożliwia nadanie klauzuli wykonalności na wnioskodawczynię. Z tego powodu dokumenty złożone do zażalenia nie mają istotnego znaczenia. Zmieniłoby się to w sytuacji, gdyby było wykazane w prawidłowej formie - zgodnie z art. 788 § 1 k.p.c. - przeniesienie wierzytelności na wnioskodawczynię umową z 30 października 2013 roku, wówczas należałoby zbadać także prawidłowość formy co do pierwszej umowy cesji i aneksu do niej.

Dlatego też zarzuty podniesione w zażaleniu są bezzasadne, a Sąd Rejonowy zastosował prawidłowo regulację art. 788 § 1 k.p.c.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 1 i 2 k.p.c. oraz art. 13 § 2 k.p.c., należało orzec jak w sentencji.

SSR (del.) Roman Troll SSO Leszek Dąbek SSO Gabriela Sobczyk